Prin păcat îi dăm drepturi vicleanului diavol

Există multă demonizare în lume astăzi. Diavolul prevalează pentru că indivizii contemporani i-au acordat multe drepturi și sunt supuși unor influențe demonice terifiante.
S-a spus pe bună dreptate: „Odată diavolul obișnuia să aibă de-a face cu oamenii, dar nu mai atât! El doar îi punea pe cale și le spunea: „Drum bun!!" și oamenii pleacau pe drumul lor. „Este alarmant! Vedeți, în ținutul Gadarenilor[1], demonii i-au cerut lui Hristos permisiunea de a intra în porci, deoarece porcii nu i-au dat diavolului dreptul de a intra. Hristos le-a permis să intre in acestia, ca mijloc de a-i pedepsi pe israeliți. , care nu aveau voie să mănânce carne de porc."
-Părinte, sunt unii care spun că Diavolul nu există.
-Da, mi-a zis cineva într-o zi: „Scoate din traducerea franceză a cărții Sfântului Arsenie al Capadociei acele părți care se referă la posedați, pentru că europenii nu-i vor înțelege. Ei nu cred că Diavolul există". Vedeți, ei explică totul prin psihologie.Dacă acești oameni posedați de demoni din Evanghelie ar fi mers la psihiatri, ar fi fost supuși la șocuri electrice.
Hristos a luat puterea Diavolului de a face rău. Numai dacă o persoană îi acordă putere poate face rău. Când cineva nu are nicio legătură cu Tainele și slujbele Bisericii, el dă drepturi Ispititorului și este supus influenței demonice.
-Părinte, cum poate cineva să-i acorde drepturi?
– Logica[2], vorbirea împotrivă, invidia, voința de sine, neascultarea și insolența sunt caracteristicile Diavolului. După măsura în care o persoană le posedă, el primește și o influență exterioară… Totuși, atunci când sufletul devine purificat, Duhul Sfânt va locui în acea persoană și o va umple de Har. Dar dacă sufletul devine pătat de păcate de moarte, duhul necurat va rămâne în el. Și când sufletul nu este pătat de păcate de moarte, este doar sub influența duhului rău.
În vremea noastră, din păcate, oamenii nu vor să-și taie patima sau propria voință și nu acceptă sfaturile. Pe lângă aceasta, ei vorbesc și cu insolență, alungând astfel Harul lui Dumnezeu. Și după aceea, oriunde s-ar afla persoana, nu poate crește duhovniceste, pentru că primește influențe demonice. Sunt în afara lor pentru că Diavolul le poruncește din afară. Nu locuiește în ei – Doamne ferește! – dar chiar și din afară, Diavolul poate da ordine. Când o persoană este abandonată de HAR, ea devine mai rău decât Diavolul.
Într-adevăr, există unele lucruri pe care Diavolul nu le face el însuși, ci mai degrabă îi ispitește pe oameni să le facă. De exemplu, el nu comite el însuși crime, ci mai degrabă ispitește oamenii să le comită. Și în acest fel, oamenii se demonizează.

MĂRTURIA ATHONITĂ

[1] Vezi Luca 8:26-33.

[2] Aici starețul se referă la starea de spirit rațională care se opune în mod arogant stării duhovnicești.

Extras din Cu durere și dragoste pentru omul contemporan – Sfântul Paisie Athonitul, Editura Evanghelismos.

Traducere din:
https://orthodoxologie.blogspot.com/2023/08/par-le-peche-nous-donnons-des-droits-au.html